

روش پولی جهت تحدیل تراز پرداختهای خارجی کشورهای در حال توسعه، با تأکید بر ایران*

علی کاوند**

براساس روش پولی تراز پرداخت‌ها، این تراز اساساً یک پدیده پولی است. بنابراین سیاستی می‌تواند تراز پرداخت‌ها را متأثر سازد که مبتنی بر عرضه و تقاضای پول باشد. در مقاله حاضر بررسی شده است آیا تراز پرداخت‌های دوازده کشور در حال توسعه یعنی اردن، ایران، تایلند، ترکیه، پاکستان، سوریه، فیلیپین، کره جنوبی، کلمبیا، مراکش و هند طی سالهای ۱۹۶۸-۹۵ با فرضیات مطروحه نظریه پولی تراز پرداخت‌ها مطابقت دارد. براساس نتایج بدست آمده، فرضیات مطروحه روش پولی نظیر عدم حضور سیاست غفیم‌سازی، عدم جانشینی کامل دارایی‌های داخلی با خارجی و عدم وجود علیت یک طرفه از اعتبارات داخلی یا دارایی‌های داخلی بانک مرکزی به طرف خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی یا به عبارتی عدم استقلال و بروزنا بودن اعتبارات داخلی نسبت به خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و همچنین مقادیر ازیزیش فرض شده ضرایب معادلات جریان ذخیره بین‌المللی و فشار ناشی از بازار ارز؛ معتبر نمی‌باشد. بر این اساس افزایش یا کاهش عرضه پول توسط مقامات پولی نمی‌تواند باعث خروج یا ورود ذخایر بین‌المللی به میزان برابر شود.

*- مقاله حاضر برگرفته از طرح تحقیقاتی تحت همین عنوان بوده که توسط آقای علی کاوند در پژوهشکده امور اقتصادی انجام گرفته است.
**- دکتر علی کاوند، پژوهشگر آزاد.

مقدمه

حدود سی سال پیش، عده‌ای از اقتصاددانان دانشگاه شیکاگو، عمدتاً فرانکل، جانسون و ماندل روشی را بنا نهادند که به نام روش پولی تراز پرداختها معروف شده است. آنها بر این اعتقادند که عدم تعادل تراز پرداختهای خارجی یا تغییر نرخ ارز صرفاً پولی و ناشی از سیاست‌های پولی داخلی نامناسب است. فرانکل^(۱) جانسون^(۲) اظهار می‌دارند: «ویژگی مهم روش پولی تراز پرداختها می‌تواند در این جمله خلاصه شود که تراز پرداخت‌ها اساساً یک پدیده پولی است.» در تحلیل حساب پولی تراز پرداخت‌ها یا به عبارتی افزایش یا کاهش ذخایر بین‌المللی، به تعیین کننده‌هایی چون مازاد تقاضا یا مازاد عرضه جریان داخلی پول تکیه می‌شود. براساس این نظریه در نظام نرخ‌های ارز ثابت، مازاد تراز پرداخت‌های یک کشور از مازاد تقاضای موجودی پول بوجود می‌آید که توسط مقامات پولی ارضاء نمی‌شود و بنابراین از طریق جریان ورودی پول یا ذخایر، از خارج به داخل جبران می‌گردد. از طرف دیگر کسری تراز پرداخت‌ها از مازاد عرضه موجودی پول بوجود می‌آید که توسط مقامات پولی کشور تعديل نشده و با خروج جریان پول یا ذخایر به خارج تعديل می‌شود. براساس این نظریه، سیاستی می‌تواند تراز پرداخت‌ها را متأثر سازد که مبتنی بر عرضه و تقاضای پول باشد. تحت نظام نرخ‌های ارز شناور، عدم تعادل تراز پرداخت‌ها سریعاً با تغییرات خودکار نرخ ارز بدون هیچ جریان بین‌المللی پول و یا ذخایر تصحیح می‌گردد. بنابراین تحت این نظام کشور به کنترل کامل عرضه و سیاست پولی اش ادامه می‌دهد؛ تصحیح با تغییر قیمت‌های داخلی که با تغییر نرخ‌های ارز توأم است، انجام می‌گردد. و بالاخره تحت نظام ارزی شناور هدایت شده، مازاد عرضه پول می‌تواند با ترکیبی از تضعیف نرخ ارز و از دست دادن ذخایر خارجی بر طرف شود.

در این مطالعه، بررسی می‌شود که آیا تراز پرداخت‌های دوازده کشور در حال

توسعه یعنی اردن، ایران، تایلند، ترکیه، پاکستان، سوریه، فیلیپین، کره جنوبی، کلمبیا، کنیا، مراکش و هند طی سالهای ۱۹۹۵-۱۹۶۸، با فرضیات مطروحة نظریه پولی تراز پرداخت‌ها مطابقت دارد؟ برای این منظور، معادلات جریان ذخیره^(۱) و عقیم‌سازی^(۲) برای کشورهایی که پولشان به یک پول مانند دلار یا پوند و یا یک سبد ارزی مانند SDR در دوره مورد بررسی ثابت بوده، تخمین زده می‌شود. در مورد ایران معادلات مذکور برای قبل و بعد از انقلاب تخمین زده می‌شوند، و همچنین یکی دیگر از فرضیات نظریه پولی تراز پرداخت‌ها یعنی وجود علیت یکطرفه از اعتبار داخلی یا دارایی‌های داخلی بانک مرکزی به طرف دارایی‌های خارجی آن با به کارگیری آزمونهای علیت گنجر و سیمز مورد بررسی قرار می‌گیرد. در مورد کشورهایی که در دوره مورد بررسی نظام ارزی شناور هدایت شده را داشته‌اند، مدل پول فشار بازار ارز^(۳) بکار گرفته می‌شود.

مطالعات انجام شده

محققانی که جهت بررسی روش پولی تراز پرداخت‌ها، معادله جریان ذخیره را تخمین زده و روش پولی را در توضیع نرخ رشد ذخایر بین‌المللی کشورهای در حال توسعه مناسب می‌دانند، عبارتند از عبدالسلام^(۴) (۱۹۹۵) در هند، آگولی و دیگران^(۵) (۱۹۷۷) برای ۳۹ کشور در حال توسعه، چنبرگ^(۶) (۱۹۷۴) در سوئیڈ، کنن^(۷) (۱۹۸۹) در هند^۸، ویلفورد و دیگران^(۸) (۱۹۷۹) در مکزیک^۹، زجر^(۹) (۱۹۷۶) در استرالیا^{۱۰}، پورمیم^(۱۰) (۱۳۷۲) در ایران قبل از انقلاب. در حالی که نتیجه بررسی محققانی چون

1- Reserve Flow Equation

2- Sterilization Equation

Exchange Market Pressure-۳ در نظام نرخ ارز شناور هدایت شده عبارت فشار بازار ارز یعنی فشار بر ذخایر ارزی و نرخ ارز و قیمتی مازاد عرضه بول و حرد دارد.

4- Abdus Salam

5- Aghevili, et.al.

6- Genberg

7- Kannan

8- Wilford, et. al.

9- Zecher

سانداراجان و دیگران^(۱) (۱۹۸۹) و ساهادیوان^(۲) (۱۹۹۳) در هند^{۱۰}، نشان می‌دهد که عملکرد مدل پولی توضیح داده نمی‌شود. روش پولی تراز پرداختها با استفاده از مدل پولی فشار بازار ارز در کشورهایی که نظام ارزش شناور هدایت شده داشته‌اند توسط محققانی چون گیرتون و دیگران^(۳) (۱۹۷۷-۱۹۷۸)، کنلی و دیگران^(۴) (۱۹۷۷-۱۹۸۱)، مودستی^(۵) (۱۹۸۱) در آرژانتین^{۱۱}، ماه^(۶) (۱۹۹۱) ^{۱۲} و کیم^(۷) (۱۹۸۵) در کره جنوبی^{۱۳}، پرادهان و دیگران^(۸) (۱۹۸۹) ^{۱۴} و جشی^(۹) (۱۹۹۰) در هند^{۱۵} بکار گرفته شده‌است و استفاده از این روش را جهت تصحیح تراز پرداخت‌ها مؤثر می‌دانند.

روش‌شناسی

معادله جریان ذخیره

عرضه پول به صورت:

$$M^s = m \cdot H, \quad (1)$$

مشخص می‌شود. که در آن M^s موجودی پول داخلی، m ضریب تکاثر پولی و H موجودی پول پرقدرت یا پایه پولی می‌باشد. پول پرقدرت یا پایه پولی از ترازنامه تلفیقی مقامات پولی بدست می‌آید. ترازنامه، علاوه بر پول پرقدرت، اقلام زیر را در بردارد.

ترازنامه مقامات پولی	
دارایی‌ها	بدهی‌ها
R	H
OA	OL

-
1- Sundararajan et al	2- Sahadevan, et. al.
3- Girton, et. al.	4- Connolly, et. al.
5- Modeste	6- Mah
7- Kim	8- Pradhan, et. al.
9- Joshi	

R دارایی‌های رسمی ذخایر بین‌المللی، OA دارایی‌های دیگر مقامات پولی نظیر اوراق قرضه داخلی، ساختمان بانک و غیره، OL بدهی‌های مقامات دولتی غیر از پول پرقدرت می‌باشد. H پایه پولی یا پول پرقدرت به صورت:

$$H \equiv R + (OA - OL) \equiv R + D, \quad (2)$$

تعریف می‌شود. هر تغییر در پول پرقدرت با تغییر در R و یا با تغییر در همه اثرات داخلی روزی تراز پرداخت‌های بانک مرکزی که با متغیر D نشان داده می‌شود، بیان می‌گردد. با جایگزین کردن معادله (2) در معادله (1) معادله عرضه پول:

$$M^s = m \cdot (R + D), \quad (3)$$

حاصل می‌شود. تقاضای پول طبق معادله

$$(M/P)^d = \frac{KY^{a_1} e^v}{i^{-a_2}}, \quad (4)$$

مشخص می‌شود. که در آن $(M/P)^d$ تقاضای واقعی پول، K کسری از درآمد واقعی سالانه که بینگاه‌ها و خانوارها به شکل مانده پولی نگاه می‌دارند، Y درآمد واقعی، a_1 یک کسر، e پایه لگاریتم طبیعی، v عبارت اخلاص، a_2 نرخ بهره و یک کسر می‌باشد. از آنجا که تقاضا برای پول نسبت به قیمت همگن از درجه یک فرض شده است. لذا معادله (4) به صورت:

$$M^d = K P Y^{a_1} i^{-a_2} e^v \quad (5)$$

نوشته می‌شود. تعادل در بازار پول به این مفهوم است که عرضه و تقاضای پول باید مساوی باشند. یعنی:

$$M^s = M^d \quad (6)$$

$$m \cdot (R + D) = K P Y^{a_1} i^{-a_2} e^v$$

با گرفتن لگاریتم و دیفرانسیل نسبت به زمان از معادله فوق برای ثابت معادلات

$$\frac{d \ln m}{dt} + \frac{d \ln(R+D)}{dt} = \frac{d \ln P}{dt} + \alpha_1 \frac{d \ln Y}{dt} - \alpha_2 \frac{d \ln i}{dt} + \nu^t \quad (V)$$

$$\frac{\frac{dm}{dt}}{m} + \frac{\frac{dR}{dt}}{R+D} + \frac{\frac{dD}{dt}}{R+D} = \frac{\frac{dP}{dt}}{P} + \alpha_1 \frac{\frac{dY}{dt}}{Y} - \alpha_2 \frac{\frac{di}{dt}}{i} + \nu^t \quad (A)$$

حاصل می شود. از مرتب کردن معادلات فوق معادله

$$\frac{\frac{dR}{dt}}{R+D} = \alpha_1 \frac{\frac{dY}{dt}}{Y} + \frac{\frac{dP}{dt}}{P} - \alpha_2 \frac{\frac{di}{dt}}{i} - \frac{\frac{dm}{dt}}{m} - \frac{\frac{dD}{dt}}{R+D} + \nu^t \quad (9)$$

$$\frac{\frac{\Delta R}{\Delta t}}{R+D} = \alpha_1 \frac{\frac{\Delta Y}{\Delta t}}{Y} + \frac{\frac{\Delta P}{\Delta t}}{P} - \alpha_2 \frac{\frac{\Delta i}{\Delta t}}{i} - \frac{\frac{\Delta m}{\Delta t}}{m} - \frac{\frac{\Delta D}{\Delta t}}{R+D} + \epsilon, \quad (10)$$

حاصل می شود. برای تغییراتی که بینهایت کوچک نباشند، می توان $(\Delta X / \Delta t)X$ را به جای $(dX/dt)X$ نوشت.

از آنجا که Δt در اینجا مساوی با یک می باشد معادله فوق به صورت:

$$\frac{\frac{\Delta R}{\Delta t}}{R+D} = \alpha_1 \frac{\frac{\Delta Y}{\Delta t}}{Y} + \frac{\frac{\Delta P}{\Delta t}}{P} - \alpha_2 \frac{\frac{\Delta i}{\Delta t}}{i} - \frac{\frac{\Delta m}{\Delta t}}{m} - \frac{\frac{\Delta D}{\Delta t}}{R+D} + \epsilon, \quad (11)$$

نوشته می شود. که در آن R خالص دارایی های خارجی است که از تفاضل دارایی ها و بدھی های خارجی بانک مرکزی بدست می آید. D خالص دارایی های داخلی بانک مرکزی است که از تعریف $R - D \equiv H$ محاسبه می شود، که در آن H پایه پولی پرقدرت می باشد. Y تولید ناخالص داخلی واقعی، i نرخ تتریل بانک، P شاخص قیمت مصرف کننده، m ضریب تکاثر پولی که از طریق M_2/H محاسبه می شود، که در آن M_2 پول به مفهوم وسیع آن یعنی پول به اضافه شبه پول و عبارت اخلاص می باشد.

انتظار می‌رود که تخمین ضریب کشش درآمد واقعی تقاضای پول α_1 دارای علامت مثبت و در همسایگی واحد باشد. طبق این نظریه، با یک نرخ بهره مشخص، سطح قیمت معین، ضریب تکاشر پولی و دارایی‌های داخلی معین، رشد درآمد واقعی با جریان ذخایر در ارتباط می‌باشد؛ به طوری که یک رشد یک درصدی در درآمد واقعی، موجب یک افزایش α_2 درصدی در تقاضای پول می‌شود و در نتیجه به یک جریان ورودی ذخایر، درست به اندازه α_2 درصد افزایش در موجودی پول واقعی و اسمی منجر می‌شود. افزایش نرخ بهره به یک جریان خروجی ذخایر منجر می‌شود، انتظار می‌رود که تخمین ضریب نرخ بهره α_2 علامت منفی داشته باشد. مقادیر فرضی ضرایب تخمین نرخ تورم α_1 ، تغییر درصدی ضریب تکاشر پولی -1 و تغییر درصدی دارایی‌های داخلی نسبت به پایه پولی -1 می‌باشند. براساس روش کنلی^(۱)، از نظر تئوری ضرایب تخمین زده شده با مقادیر فرضی با قرار دادن قید روی ضرایب تخمین زده شده معادله جریان ذخیره مطابقت داده می‌شود.^(۲) برای این متضور از آزمون ضرایب والد^(۲) استفاده می‌شود. این آزمون قیدهای فرض شده روی متغیرهای توضیحی یعنی $\alpha_1 + \alpha_2$ برای هر دو ضریب تغییر درصدی درآمد واقعی و نرخ تورم و -1 برای هر دو ضریب تغییر درصدی ضریب تکاشر پولی و دارایی‌های داخلی مقامات پولی نسبت به پایه پولی یا پول پرقدرت را تحقیق می‌کند. وقتی قیدهای خطی روی یک معادله خطی با روش حداقل مربعات معمولی آزمون می‌شود، آماره F به صورت زیر بیان می‌شود.

$$F = \frac{(e'_* e_* - e'e)/q}{e'e/(n-k)} \quad (12)$$

که در آن $e'_* e_*$ جمع مربعات باقی‌مانده به هنگام وضع قیدها بر تخمین، $e'e$ جمع مربعات باقی‌مانده به هنگامی است که معادله بدون وضع هر قیدی تخمین زده می‌شود. q تعداد قیدها در فرضیه صفر، n تعداد نمونه و k تعداد ضرایب در معادله نامقید می‌باشد. اگر وضع قیدها درست باشد، تفاوت کمی بین برآژش‌های رگرسیون

نامقید و مقید وجود دارد. بنابراین آماره F محاسبه شده احتمالاً کوچک خواهد بود و مقدار μ (احتمال) بزرگ و قیدها را نخواهد داشد. مقدار μ از توزیع $F(q,n-k)$ بدست ^{۱۹} می‌آید.

معادله عقیم‌سازی

رابطه معکوس و زیاد بین خالص جریان ذخایر خارجی و جزء داخلی پایه پولی و یا دارایی‌های داخلی بانک مرکزی ناشی از سیاستهای عقیم‌سازی مقامات پولی یا بانک‌های مرکزی کشورها می‌باشد. جریان مستقل ورود ذخایر خارجی باعث می‌شود بانک مرکزی اعتبار یا جزء داخلی پایه پولی اش را به همان مقدار منقبض کند تا از افزایش عرضه پول حاصل شده از مازاد تراز پرداخت‌ها جلوگیری نماید. جهت بررسی سیاست عقیم‌سازی، معادله

$$\frac{\Delta D}{R+D} = \beta_0 + \beta_1 \frac{\Delta R}{R+D} + \beta_2 \frac{\Delta GD}{GD} + e, \quad (13)$$

$$\beta_1 = 0, \quad \beta_2 = 0,$$

تخمین‌زده می‌شود. که در آن D اعتبار یا دارایی‌های داخلی بانک مرکزی، $(R+D)$ پایه پولی یا پول پرقدرت، R خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و GD بدهی‌های معوق دولت است که با کم کردن سپرده‌های دولت از بدهی‌های دولت محاسبه می‌شود. Δ عملکرنده است، برای مثال، $\Delta X = X_t - X_{t-1}$. ضریب عقیم‌سازی، β_2 ضریب تغییر در صدی بدهی‌های معوق دولت و e عبارت اخلاص می‌باشد. بنابر نظر جنبرگ^(۱)، این معادله تابع واکنش سیاسی دولت می‌باشد^(۲)، وی فرض می‌کند که عملیات بازار باز، تحت تأثیر تغییرات خالص ذخایر بین‌المللی (فرضیه عقیم‌سازی) و تغییر در بدهی‌های معوق دولت (براساس اینکه بانک مرکزی تنها منبع مالی برای دولت می‌باشد) قرار می‌گیرد. تحت سیاست عقیم‌سازی کامل، ضریب تغییر در صدی ذخایر خارجی ۱- است. نظریه روش پولی تراز پرداخت‌ها فرض می‌کند که

سیاست عقیم‌سازی توسط مقامات پولی اتخاذ نمی‌شود، و بنابراین برای ضریب عقیم‌سازی مقدار صفر را در نظر می‌گیرد. انتظار می‌رود علامت ضریب تغییر درصدی بدھی معوق دولت، مثبت باشد یعنی؛ دارایی‌های داخلی بانک مرکزی با زیاد شدن بدھی‌های معوق دولت افزایش می‌یابد.

مدل پولی فشار بازار ارز

جهت بررسی روش پولی تراز پرداخت‌ها در نظام مبتنی بر نرخ ارز شناور هدایت شده که در آن نرخ‌های ارز، کمتر از انعطاف‌پذیری کامل برخوردار هستند، مدل پولی فشار بازار ارز استفاده می‌شود. براساس این مدل، عدم تعادل در بازار پول با ترکیبی از تغییر نرخ ارز و تغییرات ذخایر خارجی برطرف می‌شود. بنا به مدل پولی فشار بازار ارز، معادله تقاضایی پول عبارت است از:

$$L = KPY \quad (14)$$

که L تقاضای اسمی پول و K کسری از درآمد واقعی سالانه است که بنگاه‌ها و خانوارها به صورت مانده پولی نگاد می‌دارند، برای ساده شدن فرض شد است که K ثابت باشد. p قیمت‌های داخلی و Y درآمد واقعی می‌باشد. عرضه پول به صورت:

$$M \equiv m.H \quad , \quad (15)$$

تعریف شده است. که در آن M موجودی پول، m ضریب تکاثر پولی، H پایه پولی یا موجودی پول پرقدرت است که از طریق $H = R + D$ محاسبه می‌شود، و در آن R خالص دارایی‌های خارجی مقامات پولی و D اعتبار (یا دارایی‌های) داخلی مقامات پولی می‌باشد. براساس نظریه برابری قدرت خرید^(۱) قیمت‌های داخلی P قیمت‌های خارجی P^* را از طریق نرخ ارز E منعکس می‌کند. یعنی:

$$P = EP^* \quad (16)$$

در این مدل فرض بر این است که موجودی پول سریعاً با مقدار تقاضا شده از

طریق کاهش ذخایر خارجی یا تضعیف نرخ ارز و یا ترکیبی از آن دو تعديل شده و تعادل پولی برقرار می‌شود.

$$M=L \quad (17)$$

با جایگزین کردن معادله (۱۶) در معادله (۱۴) و معادلات (۱۴) و (۱۵) در معادله (۱۷) و دیفرانسیل‌گیری به صورت لگاریتمی و تغییرات درصدی، معادله فشار بازار ارز:

$$r + e = y + P^* + m + d \quad (18)$$

بدست می‌آید. که در آن r تغییر درصدی خالص ذخایر خارجی مقامات پولی؛ به صورت نسبتی از پایه پولی، e درصد تضعیف نرخ ارز (اگر منفی باشد)، y تغییر درصدی درآمد واقعی، P^* نرخ تورم جهانی، m تغییر درصدی ضریب تکاثر پولی و d تغییر درصدی اعتبار یاداری‌های داخلی مقامات پولی به صورت نسبتی از پایه پولی می‌باشد. نتیجه معادله (۱۸) چهار مطلب مهم است: (الف) افزایش نرخ رشد اعتبار داخلی، به ترکیب متناسبی از تضعیف نرخ ارز و خروج ذخایر خارجی ارتباط دارد. (ب) افزایش درآمد واقعی منجر به ترکیب متناسبی از تقویت نرخ ارز و ورود ذخایر خارجی می‌شود. (ج) افزایش سطح قیمت جهانی به ترکیب متناسبی از تقویت نرخ ارز و ورود ذخایر ارزی مربوط می‌شود. (د) افزایش ضریب تکاثر پولی منجر به ترکیب متناسبی از تضعیف نرخ ارز و خروج ذخایر خارجی می‌شود.

آزمون علیت بین خالص ذخایر خارجی و اعتبار داخلی (یا یاداری‌های داخلی) بانک مرکزی

براساس نظر بلجر^(۱)، نظریه روش پولی تراز پرداخت‌ها این است که جهت علیت از اعتبار داخلی به طرف ذخایر خارجی می‌باشد.^(۲) هرچند حداقل به دو دلیل ممکن است جهت علیت در جهت مختلف باشد. اولین و معمول‌ترین دلیل توسط بلجر و

مگی^(۱) عنوان شده است که بانک مرکزی ممکن است اثر تغییرات بروونزای ذخایر بین المللی را روی عرضه پول داخلی با جبران کردن اعتبار داخلی خنثی کند.^{۲۲} شانیاً بانکهای بازرگانی ممکن است اعتبار داخلی را از بانکهای مرکزی قرض بگیرند تا خروج بروونزای ذخایر خارجی را جبران کنند، در غیر این صورت آنها مجبور می‌شوند تا وامها یا سطح اعتبارات را کاهش دهند. همانطور که بلجر توضیح می‌دهد کاهش ذخایر خارجی کشور منجر به از دست دادن یکسان ذخایر سیستم بانکی تجاری می‌شود. بانکهای تجاری برای اینکه وام دادنشان را کاهش ندهند، تمایل به برگرداندن ذخایرشان با قرض گرفتن از بانک مرکزی دارند. بدین ترتیب اعتبار داخلی بانک مرکزی با مقدار قرض گرفته شده افزایش می‌یابد.

در مورد ایران، آزمونهای علیت گرنجر و سیمز (استاندارد و با در نظر گرفتن ضریب همزمان) بکار گرفته شده است تا علیت بین تغییر خالص دارایی‌های خارجی و تغییر اعتبار داخلی بانک مرکزی بررسی شود.

آزمون علیت گرنجر^(۲)

معادلات زیر برای بررسی علیت بین تغییر خالص دارایی‌های خارجی و تغییر اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران بکار گرفته می‌شود.

$$\Delta D_t = \alpha_0 + \sum_{k=1}^m \alpha_k \Delta D_{t-k} + \sum_{j=0}^n \beta_j \Delta R_{t-j} + u_t , \quad (19)$$

$$\Delta R_t = \gamma_0 + \sum_{k=1}^m \gamma_k \Delta R_{t-k} + \sum_{j=0}^n \delta_j \Delta D_{t-j} + v_t , \quad (20)$$

در این معاملات ΔD تغییر اعتبار داخلی، ΔR تغییر خالص دارایی‌های خارجی، u_t و v_t عرض از مبدأ و n تعداد وقفه‌هاست که در اینجا دو تا فرض شده است و α_0 و γ_0 عبارتهای اخلال تصادفی می‌باشند. برای اینکه ΔR علت ΔD نباشد، باید همه

ضرایب غیر از ضریب همان ($i.e. B_j > 0$) صفر شوند. در حالی که برای اینکه ΔR اصلًا علت ΔD نباشد، باید همه ضرایب ($i.e. B_j \geq 0$) مساوی صفر شوند و برای اینکه ΔR اصلًا علت ΔD نباشد، باید همه ضرایب غیر از ضریب همزمان ($i.e. B_j < 0$) صفر باشد. در حالیکه برای اینکه ΔD اصلًا علت ΔR نباشد همه ضرایب ($i.e. B_j \geq 0$) باید صفر باشد.

آزمون علیت سیمز^(۱)

براساس آزمون علیت سیمن، تغییر اعتبار داخلی بانک مرکزی روی مقداری جاری، گذشته (با دو وقفه) و آینده (با دو تقدم) تغییر خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و بالعکس، برآش می‌شوند. برای این منظور معادلات زیر تخمین زده می‌شوند.

$$\Delta D_t = \alpha + \sum_{i=-n}^m \rho_i \Delta R_{t+i} + Z_t \quad (21)$$

$$\Delta R_t = \beta + \sum_{i=-n}^m \lambda_i \Delta D_{t+i} + v_t, \quad (77)$$

در این معادلات ΔD تغییر اعتبار داخلی، ΔR تغییر خالص دارایی‌های خارجی، α و β عرض از مبدأ، m مساوی دو، Z_i و v_i عبارتهای اخلال تصادفی می‌باشند. R علت ΔD می‌باشد اگر همه ضرایب غیر از ضریب همزمان برای آینده صفر باشند یعنی $\forall i = 1, \dots, n$ بتواند رد شود و با در نظر گرفتن ضریب همزمان برای آینده و حال $\forall i = 1, \dots, n$ بتواند رد شود. ΔD علت ΔR خواهد شد اگر همه ضرایب غیر از ضریب همزمان صفر شوند، به این ترتیب که: $\forall i = 1, \dots, n$ بتواند رد شود، و با منظور کردن ضریب همزمان یعنی λ_i برای $i = 1, \dots, n$ البته اگر بتواند رد شود.

نتایج تخمین معادلات جریان ذخیره خارجی و عقیم‌سازی

نتایج تخمین معادله جریان ذخیره خارجی در جدول ۱ نشان داده شده است.

همان طور که از جدول مشخص است، از میان این کشور تنها کشور اردن است که تخمین ضرایب علائم انتظاری را دارد و به غیر از تغییر درصدی نرخ بهره، همه دارای معنی هستند. براساس وضع قیدها مطابق با مقادیر فرض شده روش پولی تراز پرداختها روی ضرایب، قیدها معتبر نمی‌باشد، زیرا مقدار F والد یعنی $12/6$ بزرگتر از مقدار بحرانی آن یعنی $=4/42$ و F_4 در سطح یک درصد می‌باشد. برای اینکه قیدهای وضع شده معتبر باشد، مقدار F والد باید در ناحیه بحرانی قرار داشته باشد. این بدین مفهوم است که باید بین برازش‌های بدست آمده از رگرسیون نامقید و مقید تفاوت کوچکی وجود داشته باشد. اگرچه ضرایب تخمین زده شده در کنیا، مراکش و تایلند در دوره مورد بررسی علائم انتظاری را دارند، ولی تغییر درصدی درآمد واقعی در کنیا، مراکش و تایلند، و نیز نرخ تورم در مراکش و تایلند بی معنی هستند. از جوابهای بدست آمده نتیجه گرفته می‌شود که تخمین ضرایب معادله جریان ذخایر برای کشورهای مذکور، طی دوره‌ای که نظام ارزش آنان ثبت شده‌بود، مبتنی بر فرضیات مطروحة روش پولی تراز پرداختها نمی‌باشد.

جدول ۲، تخمین‌های ضرایب معادله عقیم‌سازی را نشان می‌دهد. همانطور که از جدول مشخص است، تخمین ضرایب تغییر نسبت به پایه پولی، درصدی خالص از دارایی‌های خارجی (که به ضریب عقیم‌سازی معروف است) علائم منفی انتظاری را در همه کشورهای منتخب دارند و آنها همچنین با معنی هستند؛ ولی بر خلاف نظر روش پولی تراز پرداختها، مقادیر تخمین ضرایب صفر نیستند. این بدین مفهوم است که مقامات پولی این کشورها طی دوره مورد بررسی، سیاست عقیم‌سازی را اتخاذ نمودند. ضرایب تغییر درصدی بدھی‌های عموق دولت برای همه کشورها علامت مثبت انتظاری را دارند؛ ولی آنها فقط در مورد کشورهای ایران، پاکستان و سوریه با معنی هستند. کشورهایی که در مورد آنها هر دو ضریب بامعنی هستند عبارتند از

ایران، پاکستان و سوریه. با وضع قید صفر (یعنی عدم وجود سیاست عقیم‌سازی) روی تخمین ضریب عقیم‌سازی، مشخص می‌شود که سیاستهای عقیم‌سازی توسط بانک‌های مرکزی این کشورها اتخاذ شده است، زیرا هیچ یک از مقادیر F والد محاسبه شده در ناحیه بحرانی قرار ندارد. برای مثال در مورد ایران مقدار F محاسبه شده والد عبارت است از $\frac{5}{474}$ در صورتی که مقدار بحرانی آن برابر با $\frac{5}{22}$ در سطح F_1 یک درصد می‌باشد. در پاکستان مقدار آن به ترتیب $\frac{5}{41}$ و $\frac{5}{65}$ در سطح F_1 و $\frac{5}{11}$ در صد می‌باشد. همچنین در سوریه این میزان به ترتیب $\frac{4}{41}$ و $\frac{7}{77}$ در سطح F_1 و $\frac{5}{25}$ در سطح F یک درصد می‌باشد.

نتایج تخمین معادلات جریان ذخیره خارجی و عقیم‌سازی در ایران قبل و بعد از انقلاب

جدول ۲ نتایج تخمین معادله جریان ذخیره خارجی ایران را برای قبل از انقلاب طی دوره (۱۹۶۸-۷۹) و برای بعد از انقلاب طی دوره (۱۹۸۰-۹۲) نشان می‌دهد. قبل از انقلاب، تخمین‌های ضرایب به غیر از ضریب درصد تغییرات تولید ناخالص داخلی واقعی، علائم انتظاری خود را دارند و تنها تغییر درصدی ضریب تکاثر پولی و تغییر درصد دارایی‌های داخلی به پول پایه معنی دار هستند. به علاوه مقدار F محاسبه شد والد از مقدار بحرانی اش بزرگتر است، یعنی آنها به ترتیب $\frac{9}{8}$ و $\frac{5}{4}$ در سطح F در صد دارند. این بین مفهوم است که قیدهای وضع شده روی ضرایب تخمین زده شده معتبر نیستند. بعد از انقلاب، همه ضرایب تخمین زده شده علائم انتظاری خود را دارند، اما تولید ناخالص داخلی واقعی و نرخ تورم معنی دار نیستند. به علاوه مقدار F والد بزرگتر از مقدار بحرانی اش می‌باشد، آنها به ترتیب $\frac{4}{12}$ و $\frac{4}{7}$ در سطح F یک درصد می‌باشند. از جوابهای بدست آمده نتیجه گرفته می‌شود که تراز پرداختهای ایران مبتنی بر فرضیات مطروحه روش پولی تراز پرداختها برای قبل و بعد از انقلاب نمی‌باشد.

جدول ۴ نتایج تخمین معادلات عقیم‌سازی را برای قبل و بعد از انقلاب نشان می‌دهد. قبل از انقلاب طی دوره (۱۹۶۸-۷۹) همه ضرایب تخمین زده شده، علامت انتظاری را دارند، ولی ضریب تغییر درصدی بدھی‌های عموق دولت با معنی نیست. مقدار F والد بزرگتر از مقدار بحرانی اش است به طوری که آنها به ترتیب $285/3$ و $6/10 = F_9$ در سطح یک درصد هستند. این بدين مفهوم است که قید وضع شده یعنی مقدار صفر برای ضریب تغییر درصدی خالص دارایی‌های خارجی به پول پایه (یا ضریب عقیم‌سازی) معتبر نیست و به عبارتی فرض عدم اتخاذ سیاست عقیم‌سازی توسط بانک مرکزی رد می‌شود. بعد از انقلاب طی دوره (۱۹۸۰-۹۲) ضرایب تخمین زده شده، علامتهای انتظاری خود را داشته و با معنی نیز هستند. مقدار F والد بزرگتر از مقدار بحرانی اش می‌باشد، به طوری که آنها به ترتیب $274/5$ و $7/9 = F_{22}$ در سطح یک درصد هستند. این موضوع بدين مفهوم است که قید وضع شده، یعنی مقدار صفر برای ضریب عقیم‌سازی معتبر نمی‌باشد. پس فرضیه صفر که مقدار صفر را برای این ضریب فرض می‌کند یا به عبارت دیگر؛ اینکه سیاست عقیم‌سازی توسط مقامات پولی ایران اتخاذ نشده است، رد می‌شود.

نتایج آزمون‌های علیت گرنجر و سیمز بین تغییر خالص دارایی‌های خارجی (ΔR) و تغییر اعتبار داخلی (ΔD) بانک مرکزی ایران

جدول ۵ و ۶ نتایج آزمون F استاندارد گرنجر و F گرنجر، با در نظر گرفتن ضریب همزمان بین تغییرات خالص دارایی‌های خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی برای دوره‌های قبل از انقلاب (۱۹۷۰-۱۹۷۹)، بعد از انقلاب (۱۹۸۰-۱۹۸۲) و کل دوره (۱۹۷۰-۱۹۹۲) را نشان می‌دهد. جدول ۷ که براساس جداول ۵ و ۶ بدست آمد است، جهت علیت را نشان می‌دهد. همانطور که از جدول مشخص است، یک علیت یک طرفه از تغییر اعتبار داخلی (ΔD) به سمت تغییر خالص دارایی‌های خارجی (ΔR) در دوره‌های مذکور وجود ندارد. به عبارت دیگر تغییر اعتبار داخلی، نسبت به تغییر خالص

دارایی‌های خارجی، برونز و مستقل نمی‌باشد.

همچنین جداول ۸ و ۹ به ترتیب نتایج آزمون F استاندارد سیمز و F سیمز با در

نظر گرفتن ضریب همزمان بین تغییرات خالص دارایی‌های خارجی و اعتبارات داخلی بانک مرکزی را برای دوره‌های موردنظر نشان می‌دهد. جدول ۱۰ که مبتنی بر نتایج جدول ۸ و ۹ می‌باشد جهت علیت را بیان می‌کند. چنانچه از جدول مشخص است در دوره‌های موردنظر، یک علیت یک طرفه از تغییر اعتبار داخلی (ΔD) به سمت تغییر خالص دارایی‌های خارجی (ΔR) در دوره‌های مذکور وجود ندارد. از آنجاکه براساس روش پولی تراز پرداخت‌ها، علیت باید از تغییر اعتبار داخلی (ΔD) به سمت تغییر خالص دارایی‌های خارجی (ΔR) یکصرفه و یا دو طرفه باشد و نه بالعکس، و این حالت طی دوره‌های مذکور دائم برقرار نمی‌باشد؛ یکی دیگر از فروض مطروحه روش پولی تراز پرداخت‌ها رد می‌گردد.

نتایج تخمین مدل پولی فشار بازار ارز

کشورهای زیر طی دوره ذکر شده در مقابل هر کشور، نظام ارزی شناور هدایت شده را برگزیده‌اند. کلمبیا (۱۹۶۹-۹۵)، هند (۱۹۷۹-۹۵)، کره جنوبی (۱۹۸۱-۹۵)، مراکش (۱۹۸۹-۹۵)، پاکستان (۱۹۸۲-۹۵)، فیلیپین (۱۹۷۳-۹۵) و ترکیه (۱۹۶۸-۹۰).

نتایج تخمین مدل پولی فشار بازار ارز در مورد کشورهای مذکور، در جدول ۱۱ نشان داده شده‌است. همانطور که از جدول مشخص است، اگر چه تخمین ضرایب، علائم انتظاری را در مورد کشورهای هند، کره‌جنوبی، مراکش و پاکستان دارند؛ ولی بعضی از ضرایب معنی‌دار نیستند. برای مثال تغییر درصدی تولید ناخالص داخلی، نرخ تورم جهانی و تغییر درصدی ضریب تکاشر پولی در پاکستان با معنی نیستند. به علاوه مقدار F والد در مورد آنها در ناحیه بحرانی قرار نگرفته است و این بدین مفهوم است که مقادیر (قیدها) فرض شده مطابق با روش پولی تراز پرداخت‌ها معتبر نمی‌باشد.

دلایل نامناسب بودن روش پولی تراز پرداخت‌ها برای کشورهای در حال توسعه

در زیر به چند دلیل در ارتباط با ناکارآ بودن روش پولی تراز پرداخت‌ها، اشاره شده است.

۱- روش پولی تراز پرداخت‌ها جنبه مالی خلق اعتبار داخلی را در نظر نمی‌گیرد. بیشتر کشورهای منتخب موافق با کسری‌های در حال افزایش مالی، به صورت درصدی، از تولید ناخالص داخلی هستند، که عمدتاً توسط مقامات پولی تأمین می‌شود. در چنین موقعیتی مقامات پولی این کشورها نسبت به سیاست‌های مالی دولت از استقلال کافی برخوردار نیستند. به این دلیل، نرخ رشد دارایی‌های داخلی مقامات پولی به عنوان یک متغیر تصمیم‌گیری تلقی نمی‌شود و از این‌رو به عنوان یک متغیر برونزی در مدل‌سازی تراز پرداخت‌ها در نظر گرفته نمی‌شود.^{۲۵} معادله زیر سهم غالب کسری بودجه را از خالص بدھی‌های دولت به عنوان جزء دارایی‌های داخلی بانکهای مرکزی کشورهای منتخب نشان می‌دهد.

$$NGD = \alpha_0 + \alpha_1 BD + tU ,$$

که در آن NGD خالص بدھی‌های دولت، BD کسری بودجه و tU عبارت خطا می‌باشد. علامت مثبت ضریب BD نشانگر این است که سهم کسری بودجه دولت در خالص بدھی‌های دولت در کشورهای منتخب طی سالهای مذکور افزایش یافته است.

کلمبیا (۱۹۶۹-۸۵)⁺

هند (۱۹۶۸-۹۱)⁺

$$NGD = ۴۹.۸ / ۵۵۸ + ۰ / ۵۰۶ \quad BD, \quad NGD = ۲۲۵۲ / ۲۶۹ + ۰ / ۳۳۸ \quad BD$$

(۱/۱۹۶۸) \quad (۱/۱۹۹۱) \quad (۰/۲۸۱) \quad (۱۲/۷۰۰)

$$\rho = ۰ / ۵۴۳ \quad , \quad R^* = ۰ / ۶۷ \quad , \quad R^* = ۰ / ۸۹$$

(-۲/۰۲۵) \quad ***

ایران (۱۹۶۸۹۲) +

$$NGD = \frac{A4621}{(1/920)} / \frac{41V}{(18.0VV)} + \frac{0.994BD}{}$$

$$R^\gamma = \circ / \alpha^\gamma$$

اردن (۱۹۷۰-۹۱)

$$NGD = \frac{Y \cdot A}{(T/24A)} + \frac{1/41A}{(T/12S)} \cdot BD,$$

$$\rho = - \frac{\partial \Psi}{\partial T} , \quad R^T = \frac{\partial}{\partial T}$$

کنیا (۱۹۷۲-۸۲) +

$$NGD = \frac{V\bar{V}S}{VQ} + \frac{S}{V\bar{V}BD}$$

$$R^{\dagger} = \circ/\vee\vee$$

کره جنوبی (۱۹۶۹-۹۵) +

$$NGD = \frac{YQYR13}{(T/1AY)} + \frac{YQYBD}{(T/8T5)}$$

$$R^* = \circ / \partial \wedge$$

مراکش (۱۹۶۸۸۴)

$$NGD = - \frac{2\pi / 3 \cdot T + \phi}{2\pi} \wedge BD$$

$(-\pi / 6 \leq \phi \leq \pi)$

$$R^\gamma = \circ / \circ \gamma$$

سوریه (٨١-١٩٧٢) +

$$NGD = \frac{110}{(110+10)} \cdot 100\% = 90.90\%$$

$$R^\gamma = \circ / \delta \wedge$$

پاکستان (۱۹۶۸-۹۱)

$$NGD = \frac{99}{363} + \frac{0}{314} BD$$

(0/028) (0/049)

$$R^\gamma = \circ/\Delta^\gamma$$

فیلیپین (۱۹۶۸-۱۹۷۰)

$$NGD = \frac{493}{410} + \frac{0}{490} BD$$

$$R^\gamma = \circ/\wedge\vee$$

تاپلند (۹۵-۱۹۶۹) +

$$NGD = \frac{VFF_0 / \Delta T_0 + \dots / \Delta T_n}{(1/T_0) + (1/T_1)}$$

$$\rho = \frac{1}{\gamma \nabla T}, \quad R' = \frac{1}{\gamma \nabla Q}$$

ترکیہ (۱۹۶۸۸۱) +

$$NGD = \frac{1 \cdot 1 \cdot 0 / 4 \Delta T + 1 / 4 \Delta T \cdot BD}{(1 / 4 \Delta T) + (BD / 4 \Delta T)}$$

$$R^{\gamma} = \circ / \wedge \gamma$$

⁺ ترکیه (۱۹۸۴-۹۵)

$$NGD = ۲۶۷۶۹۶۸ / ۲۰۰ + ۰ / ۸۰ ۲ \cdot BD, \quad ۲۶$$

(۰/۶۸۷) \quad (۱۵/۸۸۸)

$$\rho = -1 / ۰۸۹, \quad R^* = ۰ / ۸۹$$

(-۴/۲۶۷)

۲- جانشینی کامل بین دارایی‌های خارجی و دارایی‌های داخلی، در کشورهای منتخب طی دوره موردنظر وجود نداشته است. فرض اساسی در روش پولی قابلیت جایگزینی کامل دارایی‌های خارجی و داخلی است و این حالت کمتر با شرایط ایران (بويژه در دوران کنترل ارزی سالهای جنگ) مناسب است دارد.^{۲۷} فقدان جانشینی کامل بین دارایی‌های خارجی و دارایی‌های داخلی با سیاست‌های کنترلی شدید نرخ‌های ارز و حساب سرمایه می‌تواند توضیح داده شود. بیشتر کشورهای منتخب، کنترل‌های زیادی بر تجارت و نقل و انتقال سرمایه دارند. کنترل‌های تجاری با درجه باز بودن اقتصاد^{۲۸} اندازه‌گیری می‌شود. جدول ۱۲، درجه باز بودن اقتصاد این کشورها را نشان می‌دهد. درجه پایین باز بودن اقتصاد بیانگر حضور سیاست‌های تجاری و ارزی کنترل شده در کشورهای کلمبیا، هند، ایران، مراکش، پاکستان، فیلیپین، سوریه و ترکیه می‌باشد. هر چند در بعضی از کشورها بويژه کره‌جنوبی و تایلند درجه باز بودن اقتصاد به علت سیاست‌های آزادسازی نسبتاً بالاست ولی این کشورها به میزان زیادی روی جریانات ورود و خروج سرمایه کنترل دارند. در مورد ایران طی دوره ۱۹۷۰-۹۲ به ویژه بعد از انقلاب، درجه باز بودن اقتصاد شامل نفت (DOIO) و غیرنفت (DOED) خیلی پایین بوده است. همچنین روند کاهشی درجه باز بودن اقتصاد طی همین دوره با کمک معادلات رگرسیون زیر نشان داده شده است.

$$DOIO = ۲۹ / ۴۶ - ۱ / ۲۵۸T$$

(۱۴/۶۹۲) \quad (-۸/۸۰۰)

$$R^* = ۰ / ۷۷$$

$$DOEO = ۱۱ / ۷۸۳ - ۰ / ۴۷۶T$$

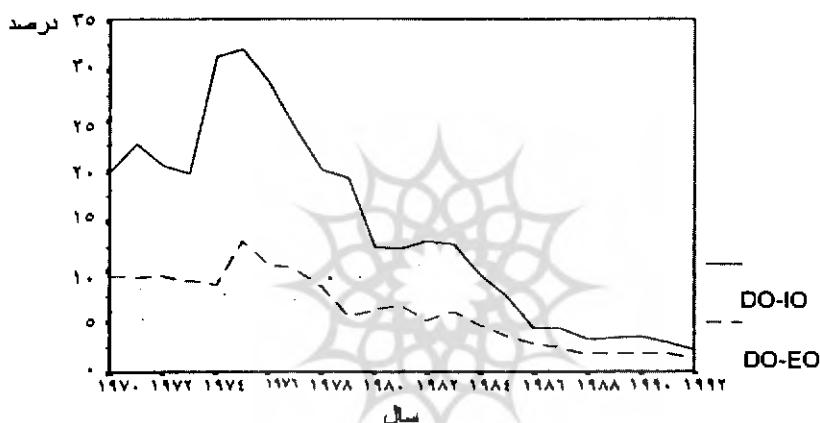
(۱۹/۱۹۴) \quad (-۱۰/۶۲۴)

$$R^* = ۰ / ۸۴$$

تخمین معادلات بالا نشان می‌دهد که درجه باز بودن اقتصاد؛ شامل نفت و بدون

نفت کاهش یافته است. همانطور که علامت منفی متغیرهای زمان در سطح یک درصد معنی دار هستند. همچنین نمودار ۱ این نکته را نشان می دهد که طی سالهای ۱۹۷۵-۹۲ درجه باز بودن اقتصاد کاهش یافته است.

نمودار ۱- درجه باز بودن اقتصاد شامل نفت (DO-IO) و به استثناء نفت (DO-EO)

در مورد ایران، در قبیل و بعد از انقلاب، دو جزء مهم پایه پولی یعنی خالص دارایی‌های خارجی و خالص بدھی‌های دولت به بانک مرکزی، تحت کنترل بانک مرکزی نبودند، از این‌رو پایه پولی یا پول پرقدرت، برونزآ نبوده و بطور درونزا با بودجه دولت و وضعیت موازن‌نه پرداخت‌ها تعیین شده است. قبیل از انقلاب پول پرقدرت تحت تأثیر مازاد موازن‌نه ارزی کشور ناشی از افزایش قیمت‌های نفت در اویین شوک نفتی ۱۹۷۳ قرار گرفت. بعد از انقلاب، پول پرقدرت تحت تأثیر کسری بودجه دولت قرار گرفت، و علت آن وابسته بودن بودجه دولت به درآمدهای نفتی بود. با کاهش درآمدهای نفت؛ ناشی از کاهش قیمت نفت در سالهای بعد از انقلاب، کسری بودجه دولت افزایش یافت. تنها جزء سوم پایه پولی یعنی بدھی‌های بانکی به بانک مرکزی تحت کنترل دولت بود اما سهم آن از پول پرقدرت قابل ملاحظه نبود تا عرضه پول

داخلی را کنترل کند. همچنین سیاست‌های پولی مقامات پولی، به دلیل کارا نبودن ابزارهای پولی نتایج مطلوبی نداشت. ابزارهای پولی گوناگون چون عملیات بازار باز، نسبت سپرده قانونی و نرخ تنزیل مجدد در کنترل و منظم کردن حجم اعتبارات، بطور مؤثر عمل نکرد. برای مثال عملیات بازار باز در قبل از انقلاب، به علت فقدان بازارهای ملی وسیع و یکپارچه و عدم تمایل مردم به خرید اوراق قرضه، ابزار مؤثری نبود. بعد از انقلاب به علت ماهیت عملیات بازار باز که براساس نرخ بهره عمل می‌کرد، با وضع قانون بانکی بدون ربا بکارگیری این ابزار در سال ۱۹۸۳ منع شد. وقتی بانکها مقدار زیادی از منابع را آزاد نگاهمی‌دارند، نسبت سپرده قانونی افزایش یافت. اما به علت منابع آزاد بانکها، این ابزار تأثیر انتقاضی روی اعتبارات نداشت. ابزار پولی دیگری وجود دارند؛ مانند نرخ تنزیل مجدد، که در آن صورت‌های مالی دست اول بانکهای تجاری نظیر اسناد و اوراق مدت‌دار، نزد بانک مرکزی تنزیل می‌شوند و در قبال آن به بانکها وام داده‌می‌شود. قبل از انقلاب، منابع اعتباری که بانکهای تجاری با تنزیل صورت‌های مالی نزد بانک مرکزی بدست می‌آورند، نسبت به کل بدھی آنها به بانک مرکزی قابل ملاحظه نبود. بعد از انقلاب، بانکهای تجاری به علت مازاد منابع این بانکها و منع استفاده آنان از ابزار ذکر شده با توجه به تصویب قانون بانکی بدون ربا، کاربرد خود را در زمینه کنترل حجم اعتبارات از دست دادند.^{۲۹}

نتیجه‌گیری

براساس نتایج تخمین معادلات جریان ذخیره، عقیمسازی و فشار بازار ارز در مورد کشورهای منتخب و در مورد ایران، همچنین آزمونهای علیت گرنجر و سیمزین بین خالص دارایی‌های خارجی و داخلی بانک مرکزی، فرضیات مطروحة روش پولی تراز پرداخت‌ها نظیر عدم حضور سیاست عقیمسازی، جانشینی کامل دارایی‌های خارجی و داخلی، وجود علیت یکطرفه از اعتبار داخلی به خالص دارایی‌های خارجی

بانک مرکزی یا مستقل، و برونزآ بودن اعتبار داخلی نسبت به خالص دارایی‌های خارجی و مقادیر از پیش‌فرض شده برای ضرایب معادله جریان ذخیره و فشار بازار ارز، معتبر نمی‌باشد و در نتیجه افزایش یا کاهش عرضه پول توسط مقامات پولی نمی‌تواند باعث خروج یا ورود ذخایر بین‌المللی به میزان برابر شود. چندین دلیل برای نامناسب بودن روش پولی تراز پرداخت‌ها وجود دارد که عبارتند از:

اولاً؛ روش پولی، جنبه مالی خلق اعتبار داخلی را به حساب نمی‌آورد. بیشتر کشورهای منتخب با کسری مالی (بصورت درصدی از تولید ناخالص داخلی) در حال افزایش رو به رو بودند که عمدتاً توسط مقامات پولی تأمین مالی می‌شد. در چنین وضعیتی مقامات پولی این کشورها نسبت به سیاست‌های مالی دولت از استقلال کافی برخوردار نیستند. ثانياً در این کشورها بین دارایی‌های خارجی و دارایی‌های داخلی جانشینی کامل وجود ندارد. فقدان جانشینی کامل بین دارایی‌های خارجی و داخلی با سیاست‌های کنترلی شدید ارزی، تجاری و سرمایه‌ای می‌تواند توضیح داده شود. اکثر این کشورها کنترل‌های زیادی بر تجارت و نقل و انتقال سرمایه داشته‌اند. پایین بودن درجه باز بودن اقتصاد، نشان‌دهنده سیاست‌های ارزی و تجاری کنترل شده در این کشورها اتخاذ شده‌است. اگر این سیاست موفق باشد، ارتباط بین عرضه پول و تراز پرداختها کاملاً قطع خواهد شد. در مورد ایران دو محتوى عمدۀ پایه پولی عینی خالص دارایی‌های خارجی و خالص بدھی دولت به بانک مرکزی، تحت کنترل مقامات پولی در قبل و بعد از انقلاب نبود. از این‌رو پول پرقدرت، برونزآ نبود و بطور درونزا با وضعیت بودجه دولت و تراز پرداخت‌ها تعیین می‌شد. قبل از انقلاب، پایه پولی یا پول پرقدرت تحت تأثیر کسری بودجه دولت قرار گرفت، اما سیاست‌های پولی نقش خود را در کنترل حجم اعتبارات به علت ناکار آمد بودن ابزارهای پولی نظیر عملیات بازار باز، نسبت سپرده قانونی و نرخ تتريل مجدد ایفا نکرد. روش پولی تراز پرداخت‌ها در این صورت می‌تواند کارآمد باشد که بازارهای مالی توسعه پیدا کنند و بازارهایی برای قرض گرفتن دولت غیر از بانک مرکزی فراهم شود، آنگاه سیاست‌های پولی و مالی از یکدیگر

متمايز شده و سياست های پولی مستقل شوند. سياست های مالی دولت، دیگر وضعیت تراز پرداخت ها را از طریق اثرش روی سياست های پولی تعیین نمی کند. اگر مقامات پولی این کشورها موقعیتی را فراهم کنند که جانشینی کامل بین دارایی های خارجی و دارایی های داخلی وجود داشته باشد، (این از طریق برداشت کنترل های زیاد بر تجارت و نقل و انتقال سرمایه عملی می شود)، وضعیت به گونه ای خواهد شد که قیمتها در داخل و خارج کشور یکسان می شوند بالاخره از میان برداشت سیاست عقیم سازی نیز روش دیگری است. این سياست همانطور که مشاهده شد توسط مقامات پولی این کشورها اتخاذ شد تا خروج یا ورود ارز را عقیم کند و بنابراین عرضه پول را ثابت نگاه دارد.

تعريف و منابع داده ها

داده ها، بصورت سالانه و بر حسب پول ملی می باشد. داده های واقعی براساس قیمت های سال پایه ۱۹۹۰ می باشد. در این مطالعه، اعتبار داخلی بانک مرکزی، اختلاف بین پایه پولی و ذخایر خارجی بانک مرکزی تعریف شده است. داده ها از منابع زیر جمع آوری شده است.

- ۱- آمارهای مالی بین المللی، صندوق بین المللی پول، ۱۹۹۷.
- ۲- مجموعه آماری، سری زمانی آمارهای اقتصادی، اجتماعی تا سال ۱۳۵۷، معاونت امور اقتصادی و هماهنگی دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه، تیرماه ۱۳۷۶.

جدول ۱ - تسبیهای ضرایب مدلله سریان ذخیره

کشور	دوره	طریق	طریق	مردمد	مردمد	مردمد	مردمد	مردمد	R ²	D.W.	p	Wald F
		میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین				
اردن	۱۹۷۸-۹۲	.۰۱۲ (۰/۰۷۵)	.۰۳۷ (-۰/۰۷۵)	-/-۰۱ (-۰/۰۲۲)	-/-۰۲ (-۰/۰۲۲)	-/-۰۱۹ (-۰/۰۷۵)	-/-۰۱۹ (-۰/۰۷۵)	-/-۰۱۹ (-۰/۰۷۵)	.۰۱۱	۱/۰۶	—	۱۷/۱
اردن	۱۹۷۸-۹۰	.۰۱۸ (-۰/۰۱۹)	.۰۲۲ (۰/۰۲۰)	-/-۰۱ (-۰/۰۱۹)	-/-۰۱ (-۰/۰۱۹)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۹)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۹)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۹)	.۰۰۴	۱/۰۷	—	۱۷/۱
کو	۱۹۷۸-۹۲	.۰۱۱ (-۰/۰۱۲)	.۰۰۷ (۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	.۰۰۴	۱/۰۲	—	۱۷/۱
کو-ترکمنی	۱۹۷۸-۸۱	.۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	.۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	.۰۰۱	۱/۰۱	—	۱۷/۱
سران	۱۹۷۸-۸۱	.۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	.۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۱۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۷)	.۰۰۱	۱/۰۰	—	۱۷/۱
پاکستان	۱۹۷۸-۸۱	.۰۱۲ (-۰/۰۱۲)	.۰۱۱ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۲)	.۰۰۰	۱/۰۱	—	۱۷/۱
سرمه	۱۹۷۸-۹۰	.۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	.۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	+ -/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	+ -/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	.۰۰۲	۱/۰۲	.۰۰۹	۱۷/۱
آذربایجان	۱۹۷۸-۹۰	.۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	.۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	.۰۰۱	۱/۰۱	—	۱۷/۱

نوجه: عدد داخل پرانتز نر مرتب، این پابند. ملات (-) شناخته شده این است که میتوان ضریب هست. ملات (+) شناخته شده این است که آمار موجود نمیباشد.
ملاحتهای ۰۰/۰ و ۰۰/۰ میتوان بروند تغییر ضرایب را به لریب در سطح ۰/۰/۰ تغییر داد و ۰/۰/۰ تغییر داد.

جدول ۲ - تسبیهای ضرایب معادله عقیم سازی

کشور	دوره	طریق	طریق	مردمد	مردمد	مردمد	مردمد	مردمد	R ²	D.W.	p	Wald F
		میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین				
اردن	۱۹۷۸-۹۲	.۰/۰۲ (۰/۰۱۱)	.۰/۰۱۲ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۲ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۱۲ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۱)	.۰۰۴	۱/۰۲	—	۱۷/۱
اردن	۱۹۷۸-۹۰	.۰/۰۱ (۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۴	۱/۰۱	—	۱۷/۱
کو	۱۹۷۸-۹۲	.۰/۰۱ (-۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	+ -/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	+ -/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۴	۱/۰۱	—	۱۷/۱
کو-ترکمنی	۱۹۷۸-۸۱	.۰/۰۱ (۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۱	۱/۰۰	—	۱۷/۱
سران	۱۹۷۸-۸۱	.۰/۰۱ (-۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۱	۱/۰۰	—	۱۷/۱
پاکستان	۱۹۷۸-۸۱	.۰/۰۱ (-۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۱	۱/۰۱	—	۱۷/۱
سرمه	۱۹۷۸-۹۰	.۰/۰۱ (-۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۲	۱/۰۲	—	۱۷/۱
آذربایجان	۱۹۷۸-۹۰	.۰/۰۱ (-۰/۰۱۰)	.۰/۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۱۱ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	-/-۰۰۷ (-۰/۰۱۰)	.۰۰۱	۱/۰۱	—	۱۷/۱

نوجه: عدد داخل پرانتز نر مرتب، این پابند. ملات (-) شناخته شده این است که میتوان ضریب هست. ملات (+) شناخته شده این است که آمار موجود نمیباشد.
ملاحتهای ۰۰/۰ و ۰۰/۰ میتوان بروند تغییر ضرایب را به لریب در سطح ۰/۰/۰ تغییر داد و ۰/۰/۰ تغییر داد.

جدول ۳- تغیینهای ضرایب معادله حقیقی سازی در ایران

دوره	ضریب ثابت	فرصد تغییرات زاید ناصلی مالی و امنی	فرصد تغییرات نیازهای خارجی محروم کمک	فرصد تغییرات زیاده هم	فرصد تغییرات زیاده هم	فرصد تغییرات ضریب هنگلاری	فرصد تغییرات بدارانهای دارالملوک مسنونهای پهلوی پوشش	R ²	D.W.	p	Wald F
تل از انقلاب (۱۹۷۸-۷۹)	-/۰۱۰ (-/۰۷۰)	-/-۰۲ (-/-۰۷)	-/۰۱۲ (-/۰۱۷)	-/۰۱۸ (-/۰۱۷)	-/۰۲۸ (-/۰۰۱)	-/۰۴۸ (-/۰۰۱)	-/۰۴۹ (-/۰۰۱)	.۷۸	.۷۰۳	—	۸/۹
بعد از انقلاب (۱۹۸۰-۸۱)	-/۰۱۳ (-/۰۷۶)	-/۰۱۰ (-/۰۱۲)	-/۰۱۶ (-/۰۰۷)	-/۰۰۹ (-/۰۰۷)	-/۰۱۰ (-/۰۰۷)	-/۰۱۰ (-/۰۰۷)	-/۰۰۸ (-/۰۰۷)	.۷۸	.۷۰۶	—	۱۷/۱
کل دوره (۱۹۷۸-۸۱)	-/۰۱۲ (-/۰۷۵)	-/۰۱۰ (-/۰۱۰)	-/۰۱۱ (-/۰۰۷)	-/۰۱۲ (-/۰۰۸)	-/۰۰۹ (-/۰۰۷)	-/۰۱۱ (-/۰۰۷)	-/۰۰۸ (-/۰۰۷)	.۷۸	.۷۰۶	—	۱۷/۱

توجه: عدد داخل پرانتز زیر هر ضریب، معنی باشد. علاوه (-) نشان دهنده این است که ضریب مثبت است، علاوه (+) نشان دهنده این است که آمار سنجیده نمی باشد.

علاوه های ۰/۰۰۱ و ۰/۰۰۵ معنی بودند تغیین ضرایب را به ترتیب در سطح ۰/۰۱ و ۰/۰۵ دانستند.

جدول ۴- تغیینهای ضرایب معادله حقیقی سازی در ایران

دوره	ضریب ثابت	فرصد تغییرات مالی تغیینهای خارجی نسبت به بول ۴۰	فرصد تغییرات تغیینهای ضرول دولت	R ²	D.W.	p	Wald F
تل از انقلاب (۱۹۷۸-۷۹)	-/۰۱۸ (-/۰۱)	-/۰۰۴ (-/۰۰۱)	-/۰۲۲ (-/۰۰۱)	.۷۲	.۷۲۲	—	۷۸۰/۷
بعد از انقلاب (۱۹۸۰-۸۱)	-/۰۱۷ (-/۰۱۲)	-/۰۰۰ (-/۰۰۷)	-/۰۲۸ (-/۰۰۷)	.۷۱	.۷۰۰	—	۱۱/۲
کل دوره (۱۹۷۸-۸۱)	-/۰۱۷ (-/۰۱۱)	-/۰۱۹ (-/۰۰۷)	-/۰۲۰ (-/۰۰۷)	.۷۲	.۷۰۷	—	۳۷۸/۰

توجه: عدد داخل پرانتز زیر هر ضریب، معنی باشد. علاوه (-) نشان دهنده این است که ضریب مثبت است، علاوه (+) و ۰/۰۰۵ معنی بودند.

تغیین ضرایب را به ترتیب در سطح ۰/۰۱ و ۰/۰۵ نشان دادند.

جدول ۵- نتایج آزمون استاندارد گریغیر بین تغییرات خالص دارایی‌های خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	فرضیه / عدددهی	
	$\beta_j = 0, j > 0$	$\delta_j = 0, j > 0$
۱۹۷۰-۱۹۷۹	۱/۸۱۲ (۲۰۵)	۰/۲۰۴ (۲۰۵)
۱۹۸۰-۱۹۹۲	۰/۱۲۱** (۲۰۸)	۱/۰۳۱ (۲۰۸)
۱۹۷۰-۱۹۹۲	۰/۶۴۶*** (۲۰۱۸)	۰/۴۷۶ (۲۰۱۸)

توجه: اعداد داخل پرانتزها درجهات آزادی می‌باشند. علامت *** معنی دار بودن در سطح ۹۶% را نشان می‌دهد.

جدول ۶- نتایج آزمون F گریغیر با در نظر گرفتن ضریب هزمان بین تغییرات خالص دارایی‌های خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	فرضیه / عدددهی	
	$\beta_j = 0, j \geq 0$	$\delta_j = 0, j \geq 0$
۱۹۷۰-۱۹۷۹	۹/۷۳۰** (۳۰۴)	۰/۷۴۱ (۳۰۴)
۱۹۸۰-۱۹۹۲	۳/۱۳۷ (۳۰۷)	۰/۶۸۹ (۳۰۷)
۱۹۷۰-۱۹۹۲	۶/۱۱۰* (۳۰۱۷)	۱/۹۵۱ (۳۰۱۷)

توجه: اعداد داخل پرانتزها درجهات آزادی می‌باشند. علامت * و ** معنی دار بودن را به ترتیب در سطح ۷/۱ و ۷/۵ نشان می‌دهند.

جدول ۷- جهت علیت بین تغییرات خالص دارایی‌های خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	آزمون استاندارد گریغیر	آزمون گریغیر با ضریب هزمان
۱۹۷۰-۱۹۷۹	$\Delta D - \Delta R$	$\Delta D + \Delta R^{**}$
۱۹۸۰-۱۹۹۲	$\Delta D + \Delta R^{**}$	$\Delta D - \Delta R$
۱۹۷۰-۱۹۹۲	$\Delta D + \Delta R^{**}$	$\Delta D + \Delta R^*$

ترجمه: علامت (**) جهت علیت را نشان می‌دهد. * و ** معنی دار بودن را به ترتیب ۱/۱ و ۷/۵ نشان می‌دهند.

جدول ۸- نتایج آزمون هر استاندارد سیمز بین تغییرات خالص داراییهای خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	فرضیه / محدودیت	
	$\mu_i = 0, i > 0$	$\lambda_i = 0, i > 0$
۱۹۷۰-۱۹۷۹	۲/۷۴۶ (۲۴۴)	۰/۱۰۴ (۲۴۴)
۱۹۸۰-۱۹۹۲	۱/۳۶۱ (۲۰۷)	۴/۷۳۰ (۲۰۷)
۱۹۷۰-۱۹۹۲	۶/۳۷۵* (۲۰۱۷)	۴/۱۷۰** (۲۰۱۷)

نوجه: اعداد داخل پرانتزها درجات آزادی می‌باشد. علامت * و ** معنی دار بودن به ترتیب ۷۱ و ۷۵ را نشان می‌دهند.

جدول ۹- نتایج آزمون F سیمز با در نظر گرفتن ضریب هزمان بین تغییرات خالص داراییهای خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	فرضیه / محدودیت	
	$\mu_i = 0, i \geq 0$	$\lambda_i = 0, i \geq 0$
۱۹۷۰-۱۹۷۹	۴/۳۳۹ (۲۴۴)	۷/۷۲۳ (۲۰۴)
۱۹۸۰-۱۹۹۲	۱/۱۳۷ (۲۰۷)	۲/۹۹۶ (۲۰۷)
۱۹۷۰-۱۹۹۲	۰/۶۱۹* (۲۰۱۷)	۶/۰۲۹** (۲۰۱۷)

نوجه: اعداد داخل پرانتزها درجات آزادی می‌باشد. علامت * و ** معنی دار بودن به ترتیب ۷۱ و ۷۵ را نشان می‌دهند.

جدول ۱۰- جهت علیت بین تغییرات خالص داراییهای خارجی و اعتبار داخلی بانک مرکزی ایران

دوره	آزمون استاندارد سیمز	آزمون سیمز با ضریب هزمان
۱۹۷۰-۱۹۷۹	$\Delta D - \Delta R$	$\Delta D - \Delta R$
۱۹۸۰-۱۹۹۲	$\Delta D - \Delta R$	$\Delta D - \Delta R$
۱۹۷۰-۱۹۹۲	$\Delta D - \Delta R^{**}$	$\Delta D - \Delta R^*$

نوجه: علامت (**) جهت علیت را نشان می‌دهد. علامت * و ** معنی دار بودن به ترتیب ۷۱ و ۷۵٪ را نشان می‌دهند.

جدول ۱ - شرکتهای ضرایب معادله نشار بازار ارز

جدول ۱۶- درجه بازیابی اقتصاد کشورهای منتخب

الله رب العالمين

مکاتب

پی نوشتہا:

- 1- Frankel Jacob A. and Johnson, Harry G., "The Monetary Approach to the Balance of Payments: Essential Concepts and Historical Origins," Jacob A. Frankel and Harry G. Johnson (Editors), *The Monetary Approach to the Balance of Payments*, George Allen and Unwin Ltd., London, 1976, pp.21-45.
- 2- Abdus Salam, Md., "The Bops as a Monetary Phenomenon: An Econometric Study of India's Experience," *The Indian Economic Journal*, Vol.42, No.3, 1995, pp.70-75.
- 3- Aghevli, bijan B. and Khan, Mohsin S., "The Monetary Approach to Bops Determination: An Empirical Test," In: Members of the Staff of the International Monetary Fund, *The Monetary Approach to the Balance of Payments*, International Monetary Fund, Washington, D.C., 1977, pp.275-290.
- 4- Genberg, A.Hans, "Aspects of the MABP theory:An Empirical Study of Sweden," In: Jacob A.Frankel and Harry G. Johnson (Editors), *The Monetary Approach to the Balance of Payments*, George Allen and Unwin Ltdl, London, 1976, pp.298-325.
- 5- Kannan, R., "Monetary Approach to Balance of Payments: A case Study of India 1968-85," *Economic Political Weekly*, Vol. 24, Nos.1-13, 1989, pp.627-636.
- 6- Wilford, D.Skes and Zecher j.Richard, "Monetary Policy and the Bops in Mexico, 1955-75," *Journal of Money, Credit, and Banking*, Vol.11, No.3, 1979, pp.340-347.
- 7- Zecher, J.Richard, "Monetary Equation and International Reserve Flows in Australia," In: Jacob A. Frankel and Harry G. Johnson (Editors), *The Monetary Approach to the Balance of Payments*, George Allen and Unwin Ltd., London, 1976, pp.287-297.
- 8- سید جواد پورمقدم، تعادل بولی و جریان ذخایر ارز در ایران از ۱۳۴۰ تا ۱۳۵۷، اقتصاد، شماره ۲، تابستان ۱۳۷۲، صفحه ۴۷-۵۵
- 9- Sundararajan S. and Bhole, L.M., "Testing the Monetary Approach to Devaluation in India," *Artha Vijnana*, Vol.31, No.2, 1989, pp.196-210.
- 10- Sahadevan, K.G. and Kamaiah, B., "On testing the Exogeneity Specification Underlying the Monetary Approach to Balance of Payments: The Indian Case," *Artha Vijnana*, Vol.35, No.2, 1993, pp.133-149.

- 11- Girton, Lance and Roper Don, "A Monetary Model of Exchange Market Pressure Applied to the Postwar Canadian Experience." *The American Economic Review*, 1977, pp.37-548.
- 12- Connolly, Michael and Silveira, Jose Dantas Da, "Exchange Market Pressure in Postwar Brazil: An Application of the Girton-Roper," *American Economic Review*, Vol.69, No.1-5, 1979, p.448.
- 13- Modeste, Nelson C., "Exchange Market Pressure during the 1970s in Argentina: An Application of the Girton Monetary Model," *Journal of Money, Credit, and Banking*, Vol.13, No.2, 1981, pp.234-240.
- 14- Mah, Jai Sheen, "A Note on the Exchange Market Pressure: the Korean Experience," 1980-87, *Applied Economics*, Vol.23, 1991, pp.587-590.
- 15- Ibid.
- 16- Pradhan, Hementa K., Paul, M.Thomas, Kulkarni, Kishore G., "Exchange Market Pressure in India: An Empirical Test of Monetary Hypothesis," *Prajnan*, Vol.XVIII, No.1, 1989, pp.2-37.
- 17- Joshi, V.G., The Monetary Approach to the BoPs and Exchange Rate: Empirical Evidence Relating Specifically to India," *Artha Vijnana*, Vol.32, Nos.3 and 4, 1990, pp.270-280.
- 18- Connolly, Michael and Silveira, Jose Dantas Da, op.citl, p.450.
- 19- Hall, Robert EJ, Johnston, Jack, and Lilien, David M., "Micro TSP, Quantitative Micro Software," Irvine, California, 1990, pp.15-4 / 15-7.
- 20- Genberg, A. Hans, op.citl, p.323.
- 21- Blejer, Mario I., "On Causality and Monetary Approach to the BoPs," *European Economic Review*, Vol.12, 1979, pp.289-296.
- 22- Magee, Stephen P., "The Empirical Evidence of the Monetary Approach to the Bops and Exchange Rates," *American Economic Review*, Vol.66, 1976, pp.163-70.
- 23- James M. Johannes, "Testing the Causal Relationship Between the Domestic Credit and Reserve Components of a Country's Monetary Base," *Journal of Macroeconomics*, Vol.3, No.1, 1981, p.61.
- Blejer, Mario I., "On Causality and Monetary Approach to the BoPs," *European Economic Review*, Vol.12, 1979, pp.289-296.
- ۲۴- انتخاب دوره بعد از انقلاب تا سال ۱۹۹۲ به این دلیل است که در بیست و یکم مارچ سال ۱۹۹۳ یکسانسازی نرخ ارز اتفاق افتاد. که به دنبال آن نرخ رسمی به نرخ ارز بازار آزاد متصل گردید. قل از یکسانسازی نرخهای ارز.

نرخ رسمی ارز به SDR در تاریخ ۹۶/۳ ریال برای هر SDR (حدود ۷۰ ریال برای هر دلار) تشییت شده بود. مأخذ: Michel Lazare, V.Sundararajan, and Sherwyn Williams, "Exchange Rate Unification, the Equilibrium Real Exchange Rate, and Choice of Exchange Rate Regime: The case of the Islamic Republic of Iran," *Seventh Annual Conference of the Monetary, Banking, and Research, Central Bank of Iran*, 1997.

۲۵- برای آگاهی بیشتر به منبع زیر مراجعه فرمائید به:
Ziba Farhadian and Robert M.Dumm Jr., "Fiscal Policy and Financial Deepening in a Monetarist Model of the Balance of Payments," *Kyklos*, Vol.39, 1986, pp.66-84.

۲۶- عدد داخل پرانتز زیر ضریب نشان‌دهنده مقدار ۱ می‌باشد. \bar{R}^2 مقدار است که برای درجه آزادی تعدیل شده است. علامت $+$ و $-$ نشان‌دهنده معنی‌دار بودن به ترتیب در سطوح یک درصد، ۵ درصد و ۱۰ درصد می‌باشند. R ضریب خود همبستگی می‌باشد. علامت $(+)$ نشان‌دهنده این است که معادله در دوره ۹۵-۹۶ (۱۳۶۸-۹۵) برازش شده، ولی معنی‌دار نبوده است.

۲۷- دکتر اکبر گمیجانی، «مکانیزم اثربخشی سیاست پولی در قالب الگوی اقتصاد باز - مورد ایران»، پژوهش‌های سیاست‌های اقتصادی، سال سوم، شماره ۱ و ۲، پاییز و زمستان، ۱۳۷۴، ص ۴۲.
۲۸- درجه بازبودن اقتصاد در ایجاد درصد معدل صادرات و واردات نسبت به تولید ناخالص داخلی می‌باشد. برای توضیح بیشتر رجوع شود به:

International Monetary Fund, "World Economic Outlook," Oct.1997, p.88.

۲۹- برای مطالعه بیشتر رجوع شود به:
دکتر علی طیب‌نیا، «تبیین پولی تورم: تجربه ایران»، مجده تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران، شماره ۴۹، ۱۳۷۴، ص ۶۴-۶۲.